

ganske umuligt for os Medlemmer af Rigsdagen at bedømme, hvor stort Arbejdet er for de paagældende Dommere i de Sager, som henvises til Overkriksretten, og altsaa umuligt for os at bedømme, om man kan gaa saa langt ned med Honorarerne, som Ministeren har foreslaaet. I saa Henseende maa man, naar Ministeren mener, man kan nøjes med den betydelig formindskede Udgift til Overkriksretten, stole derpaa. Vi fra vor Side kunne derfor tiltræde Forslaget i den foreliggende Affattelse.

Parkov: Ogsaa jeg mener, at den Tid, der er gaaet, siden Overkriksretten blev oprettet, har klargjort, at der ikke var Brug for saa store Honorarer som oprindeligt fastsat. Jeg er af den Formening, at det foreliggende Lovforslag til en vis Grad maa siges at være tilfredsstillende, og det er for mit Vedkommende navnlig at anbefale, at der her aabnes Mulighed for, at ogsaa Udfyldningsmændene faa et passende Honorar for deres Gerning. Tidligere fik de, selv om de kom til at deltage i Overkriksrettens Arbejde, ikke noget Honorar derfor, men nu ere de stillede lige med de andre militære Medlemmer, og jeg tror, at det er en betydelig Fordel ved dette Lovforslag.

Saa vidt jeg kan se, er det rigtigt, hvad Ordføreren udtalte om Overkriksrettens Sammensætning, at den, naar den skal behandle en Sag, som vedrører Hæren, bestaar af Generalauditoren og tre Medlemmer af Hæren, hvilke sidste, naar Sagen vedrører Flaaden, erstattes med tre Medlemmer af denne. Desuden ere tre Medlemmer af Højesteret eller Overretten Medlemmer af Overkriksretten. Det forekommer mig derfor, at der ved den Sammensætning, Overkriksretten fik i 1908, er ydet Sikkerhed for, at ikke alene rent militære Hensyn, men ogsaa mere almindelige civile Hensyn ville blive varetagne. Et andet er, at man naturligvis ikke kan forlange, at Overkriksretten skal dømme saaledes, at den kommer i Strid med bestaaende militære Love.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) mente, at man kunde spare Lønningen til en Justitssekretær. Jeg tror ikke, det lader sig gøre. Jeg kan ikke tænke mig, at Overkriksretten kan undvære en Mand, der stadig følger Overkriksrettens Arbejde, følger Vidneafhøringerne og fører dem til Protokols. Jeg tror derfor, det er nødvendigt at bevare denne Stilling, og at man i det hele taget bør akkviescere ved Lovforslaget og

udtrykke sin Glæde over den Besparelse, der her er Tale om.

Jeg kan derfor anbefale Forslaget og finder ligesom Ordføreren for Flertallet (C. Sørensen), at der ikke er særlig Anledning til at nedsætte et Udvalg, hvad der naturligvis paa den anden Side ikke kan være noget til Hinder for, hvis der skulde være Ønske derom i Tinget.

Alfred Christensen: I Anledning af, at det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) bemærkede, at Sammensætningen af Overkriksretten var fyldestgørende, vil jeg næst efter at henvise til, hvad jeg før har udtalt om, at det allerbedste var at være helt fri for Overkriksretten og henvise til Højesteret som sidste Instans baade i verdslige, gejstlige og krigsretlige Sager, bemærke, at Sammensætningen af Overkriksretten ikke er fyldestgørende, som den er. Jeg vil bringe i Erindring Forhandlingerne i det Udvalg, der var nedsat, den Gang Overkriksretten blev skabt. Der kom det frem, at det vilde være uomgængelig nødvendigt, at de saakaldte Underklasser ogsaa blev repræsenterede i Overkriksretten, at det var ganske nødvendigt, at f. Eks. en Stabssergent eller en anden Underbefalingsmand havde Sæde i Overkriksretten, og der blev stillet Forslag i den Henseende af mig. Men dette mødte en bestemt Modstand hos den daværende Generalauditor, skønt det faldt i god Jord, kan jeg sige, hos alle de i Udvalget værende Medlemmer af dette Ting, ogsaa hos det daværende militære Medlem, Kaptajn Halsted. Han var saa meget Demokrat, at han intet havde imod Forslaget, men det blev slaet ned af den daværende Generalauditor, som var en mægtig Mand ikke blot indenfor Hæren, men ogsaa indenfor Rigsdagen, idet han var Fører for det Ting, hvortil de demokratiske Ministerier støttede sig, nemlig Landstinget. Da de demokratiske Ministerier ikke mere støtte sig til Landstinget, vil jeg lægge et godt Ord ind for, at man vender tilbage til den Tanke, der nødvendigt en Gang maa trænge sig frem til Virkeliggørelse, at Underklasserne blive repræsenterede i Overkriksretten. Jeg vil anmode om, at man benytter den herværende Lejlighed, hvor der ganske vist i og for sig kun tales om Lønninger, til at realisere Tanken, idet Lovforslaget godt kunde formes saaledes, at Loven om Overkriksretten og dette Lovforslag om Lønninger blev samarbejdede til eet paa den Maade, at Underklasserne blev repræsenterede i Over-